

Verslag Nepal reis 2008.

Woensdag 19 November.

Na een goede nachtrust en afscheid van de kinderen en kleinkinderen te hebben genomen, hebben we rustig aan gedaan met allerlei dingen. Gisteren waren de tassen al gepakt, dus heel relaxt!!!

Om kwart voor 1 richting Schiphol met eigen auto en deze op lang parkeren gezet. Een bus bracht ons naar de vertrekhal. Ingecheckt en jenever voor Dambar gekocht.

We hadden wijn mee en zijn lekker gaan zitten en een glaasje wijn gedronken. Om 17.00 uur vliegen we richting Londen en komen daar 1 uur later aan. We moesten door de controle en ja hoor, riemen af en veters uit de schoenen, tassen open en als alles goed is, moet iedereen zich weer zowat helemaal aankleden. We eten een lekker broodje en om 19.15 uur konden we aan boord. Nu komt het langste stuk. We vertrekken om 21.00 uur, een half uur te laat, maar het was een goede vlucht.

Het was een heel groot vliegtuig, bijna vol en dat zijn dan zo'n 500 mensen. We kregen lekker te eten, glaasje wijn en dan proberen wat te slapen. Ik heb een film gekeken.

Om 6 uur Doha tijd geland (het is nu in Nederland 4 uur).

We drinken koffie en lezen wat. We moeten hier 4 uur wachten, maar er is genoeg te zien.

Arabische mannen met vrouwen gekleed in boerka's, toeristen die er toch wel bloot bij lopen, Je kunt hier goud kopen, maar ook de duurste BMW.

Het is 23 graden en ook in het vliegtuig was het erg warm.

Er lopen hier veel Nepalezen rond, die hier allemaal werken en nu naar huis gaan.

Om half 11 vliegen we naar Kathmandu en komen daar om 17.00 uur aan.

Het is in Nederland 4 uur en 3 kwartier vroeger.

Op de tassen gewacht en het is altijd spannend, maar alles is er.

Tot onze verbazing staat Dick Rijkelijkhuizen op ons te wachten, want er is weer eens banda (staking) en de taxi's mogen dus niet rijden. Ook Madan mag niet rijden, alleen wel met een toerist erbij.

Hartelijk welkom door Madan met de bekende shawls. En dan gaan we op weg naar Souvenir Guesthouse. Het is heerlijk om weer hier te zijn, de geur, het lawaai van de toeterende auto's, de mensen in hun winkeltjes, het is altijd weer een beetje thuis komen.

En daar staat Samjhana en kleine Pratyus en ook door hen worden we omhelsd.

We drinken thee met hen en pakken onze spullen uit. Er hebben al wat mensen gebeld, dus die ga ik even terugbellen.

Met Dick naar New Orleans en ook hier worden we blij verwelkomd door de jongens.

Lekker gegeten, wijntje erbij en na een grote spin op onze kamer te hebben verwijderd, gaan we naar bed.

Vrijdag 21 November.

Heerlijk geslapen, het koelt s' avonds wel af, maar we hebben een lekker donsbed.

Om 7 uur gedoucht en aangekleed en Co gaat wat geld wisselen.

Het ziet er naar uit dat we toch naar Daphakhel kunnen gaan.

We ontbijten op het dakterras en dan gaan we met Jennifer en Martin van Impulsis naar ons project.

Bimal heet ons hartelijk welkom en ook de staf en de kinderen zijn blij ons te zien.

Bimal heeft een goede presentatie en Jennifer en Martin zijn onder de indruk. Ze krijgen een rondleiding over het land en we lunchen lekker in de zon.

De keuken is ook zo goed als klaar, dus dan kan het oude gebouwtje ook plat.

Om 15.00 uur gaan we terug naar Thamel en zoeken het nieuwe restaurant van Navraj op, het is vlakbij Kilroy's.

Ook daar is een hartelijk welkom en we drinken een glaasje wijn, wat we dan weer van Navraj krijgen. Het restaurant heet GAIA.

Op de terugweg langs Binod en daar even snel email gestuurd, want zo meteen valt de stroom weer uit. Kaarsen en lucifers gekocht en als de stroom uitvalt, bij kaarslicht relaxen en een wijntje drinken.

s' Avonds gegeten met Impulsis en Betteke van Karuna bij Yin Yang restaurant.

Dit is best wel luxe, maar het wordt door Impulsis betaald.

Het is er heel druk en het eten smaakt prima. Om 22.00 uur terug en slapen.

Zaterdag 22 November.

Goed geslapen, wel veel herrie hiernaast bij de auto's. Om half 8 ontbijt, want we gaan naar de kerk. Het duurde 3 kwartier voordat we er waren en toen was het de verkeerde kerk.

Uiteindelijk toch gevonden en we waren op tijd. Het was een lange mis, want er was een soort hernieuwing van de doopbeloften. Ongeveer 50 personen, jong en oud, deden hier aan mee.

Daarna bij Java café geluncht. Lekker broodje met thee. Terug naar SG en eerst kwam Dick, daarna Thakur met Sunil, de man van het winkeltje van de stenen en daarna hebben we nog thee gedronken bij de man van de trekkingspullen hier in de straat. Met Madan naar Bhat Bethani, een super modern warenhuis, met roltrappen en 5 verdiepingen. Hier hebben we een stamper gekocht voor de hutspot en geven we Madan een magnetron voor zijn verjaardag cadeau.

We drinken een wijntje in de tuin van SG en Madan haalt snacks.

Daarna gaan we eten bij Gaia en daar was ook Suman, zij herkende mij van mijn foto op hyves. Gezellig met haar gekletst en lekker gegeten.

Terug even wijn gekocht en email gestuurd. Na een wijntje en Co zijn whisky naar bed.

Zondag 23 November

Midden in de nacht schrokken we wakker omdat er iemand op een deur stond te bonzen. Nadat Madan het had gesust, konden we verder slapen. Na verder lekker te hebben geslapen, gedoucht en geld gewisseld. We wilden bij Pumpnickel ontbijten, maar dit is sinds de verbouwing erg druk geworden, dus we zijn naar Gaia gegaan. Ik heb vanochtend prof nog even gebeld en die was blij mijn stem te horen. Lekker ontbeten en nadat we Bijay gedag hebben gezegd, zijn we koffie gaan drinken op het dakterras. Er kwam een bruidsstoet voorbij, mensen in mooie kleding, veel muziek en een versierde auto met het bruidspaar. Dit schijnen goede maanden te zijn om te trouwen, dus we zullen er nog heel veel zien. Co is met Madan om 11 uur naar het vliegveld gegaan om te proberen de dozen op te halen. Ik schrijf de kaarten, lees een beetje, film een beetje en drink koffie. Ik heb een leuk gesprek met een jongen uit Israël en eentje uit Duitsland. Er komen ook nog een paar Fransen binnen, dus de zaken gaan goed. Het wordt wat frisser en de mannen blijven maar weg. Om 14.00 uur bel ik Madan en die zegt dat het nog niet gelukt is. Ze vragen op het vliegveld een hoop geld, dus het gaat weer niet vanzelf. Ik drink thee, speel met kleine Pratyus.

Suman belt nog, maar ik zeg de afspraak van 16.00 uur af. Tanja Kruk belt nog en we maken een afspraak voor 5 december.

Didi veegt het straatje aan en in de verte muziek van de trouwerij.

Eindelijk om half 5 komen de mannen met de spullen en alles is mee.

De mannen drinken een biertje, gaan douchen en Co en ik gaan de dozen uitpakken. De kamer is ineens heel vol!

Samjhana gaat aardappelen, wortelen en uien snijden voor de hutspot vanavond!

Wij hebben een worst en jus uit Holland meegebracht.

de hutspot smaakte heerlijk en Madan en Samjhana vonden het ook lekker. Nadat we even gerust hebben, sturen we een email naar huis en gaan verder met de dozen uitpakken.

Nog een wijntje en dan slapen.

Maandag 24 November.

Goed geslapen, alleen mijn stem is weg. Mijn keel is rauw, dus dat voorspelt niet veel goeds. De zon schijnt een beetje, maar het is nog vroeg.

We gaan ontbijten bij Gaia en dan is het power cut voor 3 uur. We kunnen alleen verse sinasappelsap krijgen, want dat kan met de hand geperst worden.

De power cut oftewel load shed is zo'n 1 à 2 keer per dag en dan steeds 3 uur.

Dit is onhandig voor de horeca, want ook de koelkast doet het dan niet.

We sturen een email naar huis en lezen dat het in Holland sneeuwt en dat de ANWB een alarm heeft uitgegeven voor het verkeer. Hier is het 21 graden en we kunnen het ons haast niet voorstellen.

We maken een paar dozen klaar voor het project van René Veldt, want dat wordt zo meteen opgehaald. Men gaat de cadeautjes inpakken voor Sinterklaas.

Pasang belt vanuit Biratnagar, waar hij studeert voor dokter. Het zal dit keer niet lukken om elkaar te ontmoeten, want het is te ver voor hem om hier te komen. Jammer, maar daar is niets aan te doen.

We lunchen bij Pumpernickel en dan komt Anoeek van Crossborders en Mingma om de dozen op te halen.

Even rusten op de kamer en om half 6 gaan we naar Dambar. We zijn daar te gast samen met Sjoukje van Studenten Sponsor Project, Agnes en Ineke, twee vriendinnen van Sjoukje en Dick. Ook Jos is van de partij, Madan en zijn broer.

Heerlijk gegeten, lekkere snacks, dal bhat, whisky en wijn.

Kleine Pratyus stal de show bij iedereen. Uiteindelijk viel hij bij Jos op zijn schoot in slaap. Het was ondertussen half 10 in de avond.

Madan brengt de vrouwen terug en Dambar brengt ons. Maar als we bijna thuis zijn, stopt zijn auto en doet niets meer. Lege accu.

Madan zijn broer zit voorin en geeft mij iets aan en dat blijkt kleine Pratyus te zijn. Deze slaapt gewoon door en loop het laatste stukje.

Dambar laat zijn auto staan en gaat terug met de taxi. Wat een consternatie!

Dinsdag 25 November.

We lagen net in bed, toen Co eruit sprong en naar de wc rende en alles uitspuugde.

Ik had een vreselijke kriebelhoest, maar daarna hebben we goed geslapen.

Ik ging douchen, maar kon net mijn haar wassen en toen was het water op, wat een armoe. Maar ja, je bent toch een beetje opgefrist.

Ontbijt bij Gaia en een groene shawl voor mezelf gekocht die ik dus elke dag zal dragen.

We kopen er nog maar een paar en wat tasjes en Co doet ook een shawl om.

Naar Thakur en daar komt ook Tashi, de oudere broer van Pasang om ons sponsorgeld op te halen voor zijn jongere broertje Soonam. We gaan met hem naar zijn huis, ontmoeten vader voor de eerste keer, moeder die blij is ons te zien, Soonam, maar ook Lhapka, een nichtje.

Voor haar hebben we ook een pakketje mee van een Nederlands echtpaar.

We krijgen aardappeltjes en kroepoek en thee. Als we terug gaan krijgen we weer de bekende shawls van moeder.

Terug naar SG en daar de dozen gepakt voor het Dalith huis, waar Paul Eg heeft gewerkt. Het ligt een stuk hoger, dus de taxi chauffeur moet een aanloop met zijn auto nemen, ik ben er maar vast uitgegaan.

Ook hier weer een hartelijk onthaal, alleen is het een ander huis, helemaal nieuw.

Er schijnt vorig jaar een Duitse dokter langs te zijn geweest en die heeft geld geschonken voor grond en een nieuw gebouw. Het ziet er prachtig uit.

We krijgen een rondleiding door Govinda en Ama.

Dan weer terug naar SG en even rusten.

Dick komt en met hem naar prof zijn huis. Ook daar worden we omhelsd door hem en zijn vrouw.

Whisky, thee en dal bhat, lekker hoor. Maar eerst het omeletje.

Ik voel me niet lekker, droge keel, mijn neus zit dicht, kortom ellendig!

Zaterdag gaan we naar Pokhara om een beetje bij te komen, de vlucht en de bus zijn geboekt. Wijntje en slapen.

Woensdag 26 November.

Madan is jarig en gaat wat mensen uitnodigen om vanavond te komen eten. Co gaat douchen en dan gaan we eerst ontbijten. Dozen opnieuw ingedeeld en Bimala gebeld. Daar gaan we morgen heen. Lekker ontbijt in Gaia. Daarna naar Gyamjo en daar koffie gedronken, nou ja, koffie het is meer thee, maar ja. Terug door Thamel en koffie in SG. Ik heb een stripje codeïne gekocht, dat kan hier zomaar.

Bij Binod stickers besteld en dan lekker soep eten in een klein restaurantje: the big belly, Minestrone soep met knoflookbrood, ja en gewoon stukjes knoflook op het brood, heerlijk. Terug naar SG en Bimal haalt ons op voor een gesprek met Betteke de Gaai Fortman van stichting Karuna.

Goed gesprek met haar Nepalese partner Deepak en we kunnen wel wat voor elkaar betekenen, vooral in de districten. Om te beginnen Kavre.

Wijntje op de kamer en warme kleding aan. En dan komen Dick, de vrouwen van SPN, Dambar en Sannani, Madan zijn broer, vrouw, dochter en zoon Nelson en wij. Samen heerlijk eten en we drinken wijn en whisky en eten snacks en dal bhat samen.

Om 22.00 uur doet Madan de vuurkorf aan en na nog een wijntje op de kamer gaan we slapen.

Donderdag 27 November.

Heerlijk geslapen en gedoucht, maar die is lauw. Het guesthouse zit vol met Fransen, Duitsers, Belgen en Nederlanders en die willen allemaal douchen. En dan raakt het water snel op, wat zijn we thuis toch rijk!

Ontbijt op het dak om half 9. Mijn keel doet zeer en ik voel me niet fit. Even Thamel in en om half 11 naar de AGE groep. We kwamen midden in een blokkade terecht, dus Shudarsan (ja,

die hebben we na een week weer gevonden) loodst ons door allerlei straatjes. Het is een blokkade van studenten die protesteren tegen de dood van 2 studenten. Na 1 uur kwamen we eindelijk bij AGE aan, warm welkom en ook Eva van Crossborders komt even langs, maar voor niets, want door de blokkades kunnen de kinderen niet naar het project gebracht worden. Daarna lunchen bij Down Town restaurant en daar hadden ze heerlijke chowmein. Dan voor een gesprek naar SNV en Lajali verwelkomde ons ook hartelijk.

Op de terugweg momo's en frietjes bij Java café en dan naar Sunil.

Hij heeft de ring die we mee hadden prachtig nagemaakt en we bestellen er nog 10.

We relaxen op de kamer met een wijntje, geen stroom, maar in de badkamer zijn ze bezig om iets met de boiler te doen.

Nog even naar Binod voor de stickers en dan naar Road House voor een heerlijke pizza.

We bestellen er een fles wijn bij en zitten prachtig aan.

Om 22.30 uur naar bed.

Vrijdag 28 November.

Goed geslapen, maar in de ochtend begint het hoesten weer.

Maar de douche is nu lekker heet, dus daar knap ik weer van op. Ontbijt bij Gaia en geld omwisselen.

We horen dat het weer banda is, omdat de studenten weer protesteren.

Het is dus onzeker of we naar ons project kunnen.

Lekker ontbijtje: yoghurt met muesli, fruit, rozijnen en honing. Vers sap en ginger tea.

Een goed begin van de dag.

Dan belt Bimal, dat de kinderen vandaag niet naar school gaan, dus ook niet naar ons project.

Co en ik besluiten om toch te gaan met Shudarsan, want we willen de kunstwerken uit

Nederland meenemen. We hebben een gesprek met Bimal, daarna terug naar Thamel.

We sturen een email naar huis en even rusten op bed. Eten bij New Orleans, lekker pasta en daarna pakken we onze tas voor morgen. Wijntje en dan slapen.

Zaterdag 29 November.

Om half 6 wakker en geen stroom, lucifers gezocht en kaarsjes aangestoken.

Met een zaklantaarn je ogen proberen op te maken, het heeft wel wat. Aankleden en tassen dichtdoen.

Het wordt al lichter. Om 7 uur naar de halte van de Greenline bus, kleine Pratyus gaat mee en we krijgen kusjes van Pratyus en nemen afscheid van Madan.

Om half 8 vertrekt de bus en om half 9 de eerste stop en dan om half 11 lunch. Het is hetzelfde mooie resort van vorig jaar en we krijgen een heerlijk buffet.

We kunnen kiezen uit chowmein, dal bhat en koffie of thee, heerlijk.

Het is weer een prachtige rit door de bergen. Overal zijn de vrouwen bezig op het land, met de was, de kinderen spelen en overal zijn er kleine winkeltjes. Steeds zien we de bergen en de prachtige rivier. Er wordt ook geraft. De zon komt er bij en het wordt wat warmer. Om half 12 rijden we weer verder. Mijn oren klappen steeds dicht, maar het hoesten is wat minder gelukkig. We gingen heerlijk en het zou nog 1 ½ uur duren voordat we er waren, tot we in een file kwamen, want er was een ongeluk gebeurd.

De mensen zijn hier niet verzekerd en gaan dus ter plekke uitvechten wie er moet betalen. Dit kan uren duren.

Het dorp loopt leeg, politie erbij en dan maar wachten. Het valt gelukkig mee en we arriveren om 15.00 uur in Pokhara.

Daar staat Shanti op ons te wachten. Warm welkom door Sabitri en we drinken een lekker koud biertje.

Co gaat douchen en we pakken de tassen uit.

We hebben dezelfde kamer als vorig jaar.

Dan maakt Sabitri lekkere pakoda's met frietjes, heerlijk!

Wijntje erbij en dit is dus vakantie.

We kopen wijn voor op de kamer en ik wou net even gaan lezen en toen viel de stroom uit, ook hier.

Om kwart voor 8 naar beneden en daar ontmoeten we 2 Surinaamse vrouwen en een Nederlands echtpaar. Gezellig zitten kletsen. Nog even gelezen en dan slapen.

Zondag 30 November.

Heerlijk geslapen. Het is hier veel warmer, dus we hebben geen donsbed nodig. Halverwege de nacht wordt het wat kouder. Gedoucht, maar ook die is lauw. Op de achtergrond hoor je de vliegtuigjes af en aan vliegen. We zitten vlakbij het vliegveld. Ontbijt bij de German bakery en vandaar heb je een prachtig uitzicht op de besneeuwde bergen o a de Machapuchare (haaievin). Lekker ontbijtje en dan lopen we naar Namasté Handicraft centrum en daar kopen we een aantal tasjes. Even heerlijk relaxen in de tuin met een kopje koffie. De tuin ligt er prachtig bij. Ishor is er nu ook. Sabitri had Krishna aan de telefoon en ze gaf de hoorn aan mij, hij was heel verrast om mijn stem te horen, dus dit was wel grappig. Hij zit in Japan bij vrouw en kinderen en belt regelmatig met zijn moeder.

Ik bel Luni van het CP centrum en daar gaan we morgenochtend heen. Koffie in de Rose Garden en dan lopen we naar de Lakeside.

Als lunch hebben we soep met frietjes, hot potatoes en bier. Er zit nog een Nederlands stel en die blijken later uit Grootebroek te komen.

Ze vond me ook nog een bekend gezicht hebben.

We slenteren langs de winkeltjes, kopen wat spullen en om 17.00 uur gaan we in een restaurant met tuin zitten, bestellen een flesje wijn en genieten van de ondergaande zon in het meer.

Dit is dus vakantie, het koelt nu wel wat af, op de achtergrond Nepalese muziek, onder de tafel wierook tegen de muggen, maar ik wordt toch behoorlijk gestoken.

Zal wel de wijn in mijn bloed zijn.

Het schemert en we besluiten om daar ook te eten, lekker spaghetti.

Dan terug naar ons hotel en slapen.

Maandag 1 December.

Ontbijt in ons hotel en dan naar het CP centrum. Onthaal door Luni en dan komen de kinderen binnen. Het lijkt heel erg op ons project, maar dan kleiner.

De staf heeft onderricht gehad in de Holland Building en ze worden gefinancierd door een Spaanse groep.

Terug naar ons hotel, email checken en dan lekker lunchen in de tuin met pakoda's, frietjes en koffie. Daarna douchen en die is nu lekker warm en lopen naar de Lakeside. Armbandjes gekocht en omslagdoeken voor de kleindochters. Glaasje wijn aan het meer, email naar huis en eten bij Zorba: macaroni en spaghetti. Nog even koffie in ons hotel en Sabitri kijkt de foto's die we mee hebben van de kleinkinderen. Wijntje op de kamer en dan komt onze laatste nacht, want morgen gaan we terug naar KTM. Het is eigenlijk te kort en besluiten ter plekke om volgend jaar een paar dagen langer te gaan.

Dinsdag 2 December.

Heerlijk geslapen, tas ingepakt, aangekleed, ontbeten en rekening betaald. We krijgen het bekende shawltje, bloemetjes achter ons oor en een tika en o ja, een banaantje.

Afscheid en dan naar het vliegveld. We vliegen met het eerste vliegtuig naar KTM en alles gaat op tijd. Om vijf over 9 vliegen we weg en 15 minuten later zijn we weer "thuis".

Met de taxi naar SG, tas weer uitpakken, lekker lunchen bij Gaia: chowmein. Terug in SG gaan we even een uurtje rusten. Het is hier een stuk kouder, maar we liggen lekker onder ons donsdekbed. Als Co gaat douchen, maak ik telefonisch wat afspraken met Susi en Bimal en met Tanja en Ben Kruk. Om half 5 naar Binod en email gecheckt. Een uur later weer power cut en dan hoor je overal de generatoren aangaan, deze maken een klare herrie en stinken naar de benzine.

Geeten bij New Orleans. Co yambalaya en ik een vegetarische sizzler.

Leuk gesprek gehad met een meisje uit Canada. Koffie met Madan en Samjhana en dan naar boven. Even lezen en dan slapen.

Woensdag 3 December.

We slapen hier heerlijk, als een blok. Vaak van half 11 tot 8 uur. Gedoucht. Er was geen stroom, dus met 2 kaarsjes aan gedoucht. Het water was lekker warm. Ontbijt op het dak en daarna met Madan naar zijn schoonzus Anju. Zij maakt mooie kettingen en armbanden en we kopen een aantal sets. Haar man pakt alles keurig in.

Daarna gaan we lopen naar New Road. Co moet een nieuwe batterij in zijn horloge en hier zijn winkeltjes waar dat kan. Er kwam een hele grote groep gehandicapten voorbij en het bleek disabled day te zijn. Dit is 1 dag in het jaar en onder muziekgeschal kwamen er allerlei groepen voorbij. De AGE groep was van de partij, maar we zagen ons project niet. Later bleek dat Bimal dit niet wist.

Alle gehandicapten droegen een t shirt met de tekst: dignity for us all!

Boven op het bekende hoteldak geluncht, lekkere noodlesoep en wat drinken. We gaan met de taxi naar Bag Bazar, want daar heb ik vorig jaar 2 leuke broeken gekocht en wil er weer eentje. We vonden wel het winkeltje, maar de broeken hadden ze niet meer.

Toen met de taxi naar Bhat Betanie en daar slaagt Co voor een heel mooie broek en die kost wel 11 euro.

Als we teruglopen naar SG moeten we op de foto met het zoontje van de trekkingman. We hebben wat speelgoed voor hem van de kinderen van Dolf uit onze straat.

Colaatje op de kamer en even relaxen. Ik heb een beetje rare maag, dus eet vanavond gekookte spinazierijst met groente, best wel lekker. Fleece vest en t shirt voor Matthijs gekocht en nog een wijntje voor het slapen samen met Madan en Samjhana.

Donderdag 4 December.

Sinds gisteren heeft de regering de stroomuitval verhoogd, dit betekent in de ochtend 4 uur uitval en in de avond 3 uur. Wat een land! Co gaat toch douchen. Ik ga aan de toast met gekookte eieren vandaag, want ik heb een beetje rare maag. Maar het is niet alarmerend. We gaan bij Gaia lunchen en daar ontmoeten we Jimi uit Nederland en de rechterhand van René. Terug naar SG en koffie op het dak. Om 11 uur naar Babarmahal voor een meeting met Ramhari en de architect. Ook Bimal en Susi zijn daarbij. Dit duurde tot half 3 en ik had het hardstikke koud, maar toen de stroom er weer was, werd er een heater aangezet.

Bij Java café lekker soep gegeten en daarna even relaxen op onze kamer. Om 18.00 uur met Shudarsan naar Robi en Susi. Ook daar was het welkom heel hartelijk, we kregen een heerlijk glaasje wijn en heerlijk eten. Om 21.00 uur terug in SG en na het gebruikelijke wijntje gaan we slapen.

Vrijdag 5 December.

Rare nacht, want we voelen ons allebei niet lekker. Rare maag en mijn verkoudheid wat maar niet overgaat. Co prikt zijn suiker en die is te hoog, ruim 10! Om half 9 is er een lekkere warme douche. Elke ochtend is er dus een power cut van 4 uur, maar de douche is steeds goed warm, maar in het donker douchen met een kaarsje gaat wel een beetje vervelen. We ontbijten op het dak en gaan nog even rusten. Om kwart voor 12 naar Gaia en met een luxe bus en de Nederlandse vrijwilligers op weg naar Sanku, waar het weeshuis van Veldwerk zit. Een van de vrijwilligers zal voor Sinterklaas spelen en twee meiden zijn dan zwarte piet. Het is een mooie rit door de velden en weg van de vervuiling van Kathmandu. Het huis is met ballonnen versierd en ook het nieuwe gebouw ziet er prachtig uit, maar is nog niet klaar. Jimi leidt ons rond, maar ik blijf aan een paar struiken hangen en zit dan onder de kleine stekels. Mijn rok, vest, alles zit onder. Aan de ene kant Mingma en aan de andere kant zit Suman aan me te plukken om de stekels te verwijderen. Jimi vertelt over Sinterklaas, sadhu sint en het wordt vertaald door een Nepalees. En dan komt Sinterklaas met zijn pieten er aan. Een van de pieten springt tussen de kinderen en een van de kleintjes krijgt zowat een hartaanval en is helemaal in paniek.

De kinderen zingen sinterklaas kapoentje op zijn Nederlands, grappig hoor.

Dan moeten ze om de beurt bij Sint komen en als de anderen zien dat ze cadeautjes krijgen, durven ze allemaal wel.

Het is best wel warm en Sint zweet zich te pletter.

Dan krijgen ze allemaal wat te drinken en biskwietjes en kroepoek en Sint neemt afscheid.

Wij gingen met zijn allen terug naar Thamel, even snel omkleden en met de taxi naar het Sangrila hotel en daar staat Ben op ons te wachten. Jimi en Alrick zijn er ook.

We gaan naar het appartement van Tanja en Ben en dit ziet er prachtig uit. We krijgen heerlijke wijn, snacks, kaas en worst en daarna boerenkool met worst.

Ook krijgen we allemaal een chocolade letter van Tanja.

Het was heel gezellig en pas om 22.30 uur gingen we samen met Annet terug naar Thamel.

Co zijn suiker is echt te hoog, dus we houden morgen een rustdagje.

Zaterdag 6 December.

Goed geslapen, maar Co zijn suiker is nog steeds te hoog, hij voelt zich niet lekker. We gaan allebei douchen en ontbijten op het dak in de zon. Ik zei tegen Madan: wat is dit lekkere kaas op de tosti en toen zei hij: dit is jullie kaas uit Nederland, ja geen wonder. Dick komt naar ons en ontbijt ook op het dak en we drinken koffie in de zon. s' Middags even geld wisselen en lunchen bij Gaia.

De ringen zijn klaar en als we ze opgehaald hebben gaan we even rusten op de kamer.

Om 17.30 uur was er weer stroom en om 18.15 uur spontaan stroomuitval. Daar hadden we niet op gerekend, dus ik moest in het donker naar mijn zaklantaarn zoeken. Dit duurt 1 uur.

Om 19.00 uur naar Binod een mail versturen en dan krijgen we bericht van Jos en Julia dat het met moe niet zo goed gaat. Ze heeft vocht achter haar longen en ligt te rochelen. Hier schrikken we behoorlijk van. We eten bij Road house, maar dit was niet lekker, veel te vet.

Het is weekend en dus is er veel uitgaanspubliek op straat, in hun mooiste kleren. Overal hoor je live muziek bij de restaurants vandaan komen en er is ook veel politie op de been. Om 23.00 uur moeten alle nachtclubs sluiten en daar wordt een beetje mee gesjoemeld.

Je ziet ook veel lijmsnuivende jongeren op straat.

Zondag 7 December.

We hebben goed geslapen, maar maken ons wel bezorgd om moe. We hopen dat we deze week nog kunnen afmaken, maar zullen vanavond naar Nederland bellen. Ontbijt bij Gaia en koffie bij Bimala. Zij is in het huis van haar ouders en die ontmoeten we dus ook, maar ook haar zus, Bimala haar man en haar kleine zoontje Kris. We geven speelgoed wat bij ons uit de straat komt en ik maak er foto's van.

s' Middags gaan we naar een art gallery, daar hing ook een kunstwerk van Saraswati (met de mond geschilderd) maar het was al verkocht.

Er hingen mooie schilderijen en tekeningen en je kon het huis bezoeken waar de artiest had gewoond, die dit begonnen was. Susi heeft nog les van deze man gehad en na zijn dood hebben zijn kinderen het over genomen en elk jaar is er een art gallery, waar jonge kunstenaars hun werk mogen ophangen en proberen te verkopen. Terug naar SG voor thee. Onze kamer wordt schoongemaakt. We gaan nu eerst even bellen naar Gerda en horen dat het met moe weer wat beter gaat, gelukkig. Dan gaan we langs Bijaj, ook daar thee en we kopen een paar mandela's. we kopen de kalendertjes voor onze sponsors en gaan naar New Orleans. Hier speelt een band met blinde artiesten. We hebben niet veel trek en Krishna adviseert ons om patatjes met mayonaise te eten en pitabrood met humus. Wijntje erbij en we praten gezellig met Krishna. Het is niet zo druk, dus hij heeft wel tijd. Om 20.30 uur gaat de stroom uit en we gaan weer terug naar SG. Op tijd naar bed.

Maandag 8 December.

Onze laatste week gaat alweer in. We hebben redelijk geslapen, ik had alleen steeds kramp in mijn benen. Ontbijt op het dak en daarna met de taxi naar Babarmahal en vandaar met de bus naar Daphakhel. De kinderen zijn blij dat we er zijn. De kinderen komen bijeen in de grote hal en dan worden de schilderijen uit Holland opgehangen. Daarna hebben we een meeting met Bimal. We eten heerlijke chowmein. Terug naar Thamel, email checken en het gaat goed met moe.

We kopen shawls voor de meiden van ons bestuur en om 17.15 uur komt Hong met zijn vrouw Bina. Ze komen vertellen over hun weeshuis en over 2 meisjes die al een tijd in het ziekenhuis liggen en allebei een waterhoofd hebben. Ze worden verwaarloosd en krijgen geen goede verzorging. We kunnen dit verhaal alleen maar door vertellen, want verder kunnen we er niets mee, maar ze zijn hier al blij mee en we krijgen een mooie kalender.

Om 18.00 uur met Madan en Pratyus naar zijn broer om daar te eten. We krijgen lekkere snacks, praten met de meiden en eten dal bhat. Na afloop krijg ik een mooie ketting met armband cadeau. Co gaat slapen, voelt zich niet zo lekker en ik lees nog even en drink nog een glaasje wijn.

Dinsdag 9 December.

Op tijd op en ontbijt op het dak. Met de taxi naar Babarmahal en met de bus naar ons project. De bus werd steeds voller en toen ik dacht, nu is het vol genoeg, kwam er nog een moeder met kind erbij. Het kan allemaal. Er zaten 18 volwassenen en 6 kinderen in het busje. De mevrouw naast mij rook niet zo lekker, dus ik was blij toen we er waren. We hebben Dick rondgeleid en ik heb een kaarsje opgestoken bij de foto van Ben. Geluncht en dan komt er een goochelaar, een jonge vent, die het ontzettend leuk deed. De kinderen vonden het prachtig en moesten erg lachen.

Daarna kwam er nog een blinde muzikant en die zong liedjes met de kinderen en speelde op een keyboard. Na afloop kregen ze allemaal een bal van onze stichting en ging iedereen weer naar huis.

Dit feestje werd aangeboden door Hans en we hadden nog wat geld van Gérard en een andere Nederlandse vrouw.

Even een glaasje wijn op de kamer en ja hoor, power cut. We zijn er goed op voorbereid en doen de kaarsjes aan. Om 19.00 uur email gecheckt en naar Bijaj voor ons cadeau.

We besluiten om bij Pilgrim's te eten en nemen heerlijke pizza en frietjes. Koffie in SG en naar bed.

Woensdag 10 December.

s' Ochtends lekker gedoucht bij kaarslicht, maar het water is warm. Het is mooi weer en we ontbijten bij Pumpernickel. Lekker broodje met geitenkaas. Nog even naar Bijaj want we zijn gisteren helemaal vergeten te betalen. Vandaar gaan we lopen naar de Swayambunath. 365 treden omhoog en dit valt weer niet mee. Halverwege een Nepalees echtpaar die met ons op de foto wil. In een restaurantje boven eten we noodle soep en de apen springen in het rond. Terug gaan we met de taxi en dan even relaxen. Om 17.15 uur met de taxi naar Bimal, maar we komen in een gigantische file terecht. Het is spits, dus we rijden heel langzaam. Naast ons rijdt een Nederlandse jeep met daar bovenop een camper gebouwd. We hebben deze auto al in Pokhara gezien en nu rijden ze achter ons. We proberen er naast te komen en hebben even contact met de vrouw die naast de bestuurder zit. Leuk hoor. Om 18.30 eindelijk bij Bimal en daar was power cut, maar de kaarsen waren aan en er stond een gas heater, dus het was lekker warm.

We drinken wijn, Co zijn whisky en daarna met zijn allen aan tafel voor dal bhat, heerlijk. Terug naar SG en na nog even nagepraat te hebben gaan we slapen.

Donderdag 11 December.

Het is koud als we wakker worden en voor de eerste keer ontbijten we op de kamer. Pasang belt nog. Hij krijgt geld van Wendy, maar kan het niet zelf komen halen. Zijn broer Tashi zal het komen ophalen. Co gaat op de fiets naar het kantoor van Qatar om onze terugvlucht te confirmeren. We checken onze email en lunchen om 13.00 uur met Ben. Tanja was niet mee, want die had de hele nacht door gewerkt en lag nu nog op bed. Jimi laat hun nieuwe kantoor

zien. Het is heel hoog, ik geloof de 5^e verdieping, maar dan heb je een prachtig uitzicht over de stad. Ben luncht dus met ons en Suman schuift aan. Ben vertelt hoe hij aan hun “adoptiekind” komen. We hebben een lekker broodje met ei en tonijn. Als we weg willen gaan komt de vrouw van Navraj nog even kennismaken. Nou dan drinken we nog maar een wijntje en kletsen met haar. Het is een verlegen, maar heel mooi, meisje van een jaar of 20. ze zien er gelukkig uit, ondanks dat het een gearrangeerd huwelijk is.

Terug in SG even relaxen, Co gaat een beetje slapen, maar hij hoest wel minder. Omkleden en om 18.00 uur met de taxi naar Dambar. Eerst zaken doen en dan wijn, whisky en eten.

Sannani's vader was er ook en die had nog nooit wijn gezien, laat staan gedronken.

We nemen afscheid van de familie en Dambar brengt ons naar huis. Dit keer doet de auto het gewoon!

Nog even koffie met Madan en dan slapen.

Vrijdag 12 December.

Om 8 uur uit bed en een lekkere warme douche. Ontbijt op de kamer en met de taxi naar Babarmahal. Even met Guni zitten kletsen en een lang gesprek met prof. Guni bestelt lekkere momo's en samosa's. We gaan nog even naar Sunil en die heeft nog een prachtige ring gemaakt die je groter en kleiner kan maken. We bestellen er nog tien. Om 16.00 uur met de taxi naar het Summit hotel voor de kerstmarkt. Het is er heel gezellig en overal hangen lampjes. Er zijn heel veel kraampjes met zilver en sieraden, tassen, shawls, maar ook veel handwerk en kaarsen. Ons project staat er ook en er zijn 3 kinderen van ons project aan het helpen. We kopen placemats voor onze meiden, wat kleine spulletjes en eten lekker patat met pakoda's.

Wijntje erbij en op de achtergrond horen we kerstmuziek. Het koor waar Susi in zingt kwam ook nog live kerstliederen zingen. Toen hebben we Klaartje opgezocht, de Nederlandse vrouw die we onderweg tegenkwamen. Ze zat in haar camper en vertelde dat haar partner Henk naar Nederland was om een nieuwe partner voor zijn reis te zoeken. Zij had het na 8 maanden wel gezien. Haar zoon komt naar Nepal en dan gaan ze samen op vakantie en daarna komt ze naar Nederland. We bieden aan om wat spullen voor haar mee terug te nemen. Ook Dick zegt dat hij wel wat mee kan nemen. We gaan met de taxi terug en drinken nog even koffie in New Orleans. We krijgen van Hong lekkere appeltaart erbij. De stroom is weer aan en dan ziet alles er toch weer anders uit.

Wijntje op de kamer en slapen.

Zaterdag 13 December.

Om 6 uur word ik wakker. Ik heb onrustig geslapen. Broodje gemaakt en om 7 uur met Shudarsan naar het stadion. Hier zal de walkathon gehouden worden en deze wordt

georganiseerd door de Elite Ladies, dit zijn vrouwen van rijke zakenmensen. Er zijn heel veel mensen, veel kinderen en die gaan als eerste rennen. Ze gaan in 4 groepen en steeds roept een man om waar ze het voor doen. Voor ons project dus. Daarna starten de volwassenen. We lopen richting Thamel en op alle hoeken staan vrijwilligers van ons project. De tv en de krant zijn ook aanwezig. Er loopt zo'n 1000 man mee. Het is een ware happening. Wij lopen de 5 kilometer in 50 minuten en als we binnenkomen krijgen we koffie en biskwietjes. Dan worden de prijzen uitgereikt, de jongens en de meisjes en daarna de volwassenen. Wij maken kennis met de Elite Ladies en moeten met hen op de foto.

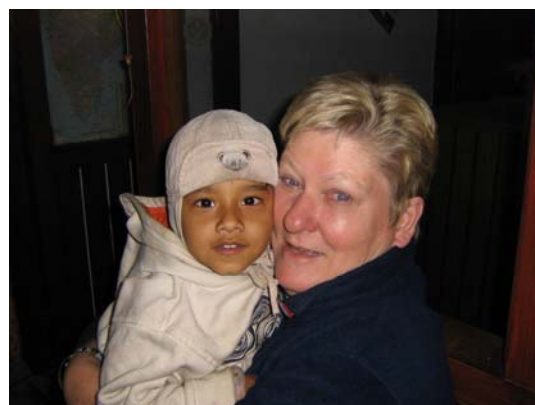

We nemen afscheid van prof, Shova, Guni en alle anderen. Terug met de taxi en omgekleed. We gaan lunchen bij Gaia en we sturen een email naar huis. Co gaat douchen en om 14.30 uur met de taxi naar de British School. Hier zal het kerstconcert plaatsvinden door het koor waar ook Susi in zingt. Er zijn zo'n 32 nationaliteiten die meezingen. Het is een prachtig concert. In de pauze glühwein en popcorn. Om 17.00 uur valt de stroom uit en het koor valt weg, maar na een paar minuten gaat het licht weer aan en zingen ze weer verder. Zo komen we helemaal in de kerststemming. We nemen afscheid van Susi en van Anita, die ook zit te kijken. Stukje lopen naar de weg, want er zijn haast geen taxi's of ze zitten vol. We drinken een wijntje en gaan voor de laatste keer geld wisselen. Eten bij New Orleans. Lekker spaghetti. Ook hier nemen we afscheid en na nog even te hebben gelezen gaan we slapen.

Zondag 14 December.

Heerlijk geslapen en om 8 uur gedoucht. Spullen bij elkaar gezocht en besluiten om een heleboel hier te laten. Het zijn kleren die ik hier alleen maar draag, slippers, maar ook toiletartikelen, dat scheelt volgend jaar weer. Ontbijt op de kamer. De zon schijnt en het wordt ongeveer 20 graden. Afscheid van Binod, zijn vriendin en van Bijaj. We drinken koffie in Gaia. Ook daar afscheid van de jongens. Tassen pakken en het is toch weer meer dan we gedacht hadden. Yanty komt de tassen brengen. Ganesh zijn portfolio en cadeautjes voor Charlotte. Ook wij krijgen een ets van hem. Tashi komt spullen brengen voor Wendy en ook voor ons. René komt nog even koffie drinken en ook Dick is hier. René is eerder terug gekomen van zijn vakantie, want hij is beroofd en alles is weg. Ook van hen nemen we afscheid. We dachten vandaag een rustig dagje te hebben, maar het is toch weer druk. We halen de ringen op bij Sunil en ook hier nemen we afscheid. Madan is pakoda's aan het maken en Samjhana patatjes. We drinken er wijn bij en spelen met kleine Pratyus.

Om half 10 naar boven en Co gaat nog even douchen. Ik probeer nog wat te lezen bij kaarslicht. Laatste wijntje en voor de laatste keer slapen in Kathmandu.

Maandag 15 December.

Beetje onrustig geslapen. Om 5 uur op en aankleden. Madan maakt thee en tosti's en dan valt spontaan het licht uit. In het donker zoeken naar een aansteker en dan toch maar weer de kaarsjes aan. Het duurt gelukkig maar 10 minuten. Afscheid van Samjhana en kleine Pratyus en we krijgen een gele shawl van Samjhana. We omarmen elkaar en ze zegt dat ze ons gaat missen. Madan brengt ons naar het vliegveld. KTM begint te leven, de taxi's rijden en de motorrijders gaan naar hun werk. De markten komen tot leven en op straat vegen de vrouwen de stoep schoon. Afscheid van Madan voor een jaar. We hebben samen 38 kilo dus dat valt weer mee. We kijken of we Jos zien, maar zien hem niet. Als we instappen is hij er nog steeds niet en we vragen de bemanning of hij op de lijst staat. Hij was er gewoon niet, zeiden ze. We maken ons een beetje ongerust, er zal toch niets gebeurd zijn? We hebben een rustige vlucht, krijgen een ontbijtje en drinken en na 5 1/2 uur komen we in Doha aan. Als we het vliegtuig uitgaan, zien we Jos in de businessklas zitten. Dan zijn we toch wel een beetje pissig, hebben we ons daar nu ongerust overgemaakt? We eten een patatje en drinken cola en dan maar weer wachten. Om 13.45 uur boarden en we vliegen nu naar München. We krijgen warm eten en drinken en proberen wat te slapen. Het is erg warm aan boord. Na 6 uur landen we en in München is alles al in de kerstsfeer. We moeten 1 1/2 uur wachten en dan nog een uurtje vliegen. Om 22.30 uur landen we op Schiphol. We moeten erg lang op onze tassen wachten, maar dan zijn ze er dan. Met de bus naar de parkeerplaats en dan heerlijk met onze eigen auto naar huis. In 40 minuten rijden we naar Enkhuizen en thuis staat de kachel aan, brandt er licht en staat er een kerststukje van Cora en Arend. We kijken nog even de post na, drinken ons gebruikelijke wijntje en dan heerlijk naar ons eigen bed.

Het was weer een vakantie met ups en downs, veel verkouden, hoesten en darmklachten, maar ook weer een mooie tijd met onze Nepalese vrienden!